

ligheden ere noget helt andet end vore Aftenskoler rundt om i Landet, saa synes deri ogsaa at ligge en tilstrækkelig Begrundelse for ikke at gaa ind paa det Ændringsforslag, der her er stillet. Det ærede Medlem konkluderede ogsaa derhen, at han ikke vilde stemme derfor; jeg vil anbefale at stemme imod. I Virkeligheden ere de kommunale Fortsættelsesskoler i København — det synes jeg, det ærede Medlem dokumenterede — noget helt andet end de Aftenskoler, der holdes paa Landet. Om det, at Københavns Kommune har fundet det formaalstjenligt — og det skal jeg for Resten give den min Anerkendelse for — at oprette Fortsættelsesskoler, betinger eller giver tilstrækkelig Anledning til en Forhøjelse af Statens Tilskud til Københavns Skolevæsen, ja, det er et Spørgsmaal for sig, men det har i Virkeligheden efter min Opfattelse ikke det allerringeste med Spørgsmaalet om Afholdelsen af Aftenskoler at gøre, det er noget helt andet. Det er Københavns Kommune, der har udvidet sit Skolevæsen ogsaa paa det Omraade. Om man maaske saa vil sige, at naar de have udvidet deres Skolevæsen til ogsaa at være en Fortsættelse ud over den skolepligtige Alder, saa skulle de ogsaa have større Tilskud, end de have faaet ved Skoleloven, det er en Sag for sig, men det vedrører aldeles ikke Spørgsmaalet om Tilskuddet til Aftenskolerne. Maatte jeg lige overfor en Bemærkning af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sige, at det ærede Medlem maa ikke glemme, naar han taler om det Offer, der bringes af Lærerne paa Landet, naar de yde Undervisning ved Aftenskoler, at der som Regel alle Vegne ydes Tilskud af vedkommende Elever, der gaa i Aftenskolerne, saa man kan ikke saaledes uden videre efter de Oplysninger, der staa i Betænkningen, sige, at vedkommende Lærere yde selv det største Tilskud til Aftenskolerne, thi man kan ikke se, hvor meget de faa af Eleverne — det ved jeg ikke noget om, og det ved det ærede Medlem sikkert heller ikke. Med al Anerkendelse — jeg vil i saa Henseende nødig misforstaas — af det udmærkede dygtige Arbejde, der gøres fra vedkommende Læreres Side i Aftenskolerne paa Landet, har jeg lige overfor en Udtalelse om, at de kun faa det, man kan læse i Oplysningerne i Betænkningen, lyst til at gøre opmærksom paa, at Eleverne som Regel næsten alle Steder yde Lærerne noget, at der saa vidt mig bekendt

næsten overalt ydes et Tilskud eller Honorar til vedkommende Lærer fra deres Side, som have deltaget i Undervisningen. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale at stemme mod Mindretallets Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Da den ærede Minister havde Ordet, fik man ikke Indtrykket af, at Ministeren havde følt sig særlig ilde berørt ved, at Finansudvalget er gaaet imod ham paa adskillige vigtige Punkter. Man havde nærmest Indtrykket af, at han var lige glad; kunde han faa, hvad han havde forlangt, var det godt, og kunde han ikke, var der ikke noget at sige dertil.

Angaaende den ønskede Forhøjelse af en Huslejegodtgørelse med 500 Kr. til en Mand, der i Forvejen havde 1,500 Kr. i Huslejegodtgørelse, udtalte den ærede Minister, at der var ikke noget at sige til Nægtelsen deraf, men naar Ministerens Stilling er saadan, saa er det meget mærkeligt, at han stiller Forslag om at forhøje denne Huslejegodtgørelse. Det er ikke rigtigt, synes jeg, naar man ikke har mere Interesse for Sagen, at føre en Mand her ned til Forhandling i Salen med det Resultat, at man nægter denne Mand at faa den foreslaaede Huslejegodtgørelse.

Lige saadan gik det med Spørgsmaalet om Tandlægeskolen; der erklærede Ministeren nok saa frejdig: det er ingen Overraskelse for mig, at det er blevet nægtet. Han erkender selv, at hans Forslag ere saa daarlig motiverede, at han fandt det ganske rimeligt og naturligt, at Udvalget gaar imod ham. Saa sagde han endvidere, at jeg har sagt, at nu skulde der forlanges Studentereksamen, for at man herefter kunde tage Tandlægeeksamen, og at det passede ikke, det havde han ikke forlangt. Da vil jeg virkelig gøre den højtærede Minister opmærksom paa, hvad han selv skriver om denne Sag, jeg skal læse et Par Ord op af Anmærkningerne, de lyde saaledes: „Man“ — det vil sige Ministeren — „maa ogsaa for sit Vedkommende give Sagen sin fulde Tilslutning, idet det tilføjes, at Omordningen, naar den hertil fornødne Bevilling opnaas, vil blive gennemført i alt væsentligt i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag.“ Altsaa, han giver Kommissionens Forslag sin fulde Tilslutning, og Sagen skal gennemføres i alt væsentligt, saaledes som Kommissionen har foreslaaet; men saa er man virkelig berettiget til at sige, at det maa være Ministerens Standpunkt, at der fremtidig skal forlanges Studenter-